

Wtorek, 6 października 2015

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2015)0331

Możliwe rozszerzenie unijnej ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 6 października 2015 r. w sprawie możliwego rozszerzenia ochrony oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej na produkty nierolne (2015/2053(INI))

(2017/C 349/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Porozumienie w kwestii handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) Światowej Organizacji Handlu (WTO),
- uwzględniając zieloną księgę zatytułowaną: „Wykorzystanie tradycyjnej wiedzy fachowej Europy: możliwe rozszerzenie unijnej ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne” (COM(2014)0469),
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1151/2012 w odniesieniu do systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (zwane rozporządzeniem w sprawie jakości) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do produktów winiarskich (zwane rozporządzeniem o jednolitej wspólnej organizacji rynków) ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 110/2008 w sprawie napojów spirytusowych ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 251/2014 w sprawie win aromatyzowanych ⁽⁴⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 12 lutego 2015 r.,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 lutego 2015 r.,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej odnoszące się do oznaczeń geograficznych,
- uwzględniając akt genewski związany z porozumieniem lizbońskim o ochronie nazw pochodzenia z dnia 31 października 1958 r., zmieniony w Sztokholmie w dniu 14 lipca 1967 r. i w dniu 28 września 1979 r., odnoszący się do własności intelektualnej i gwarantujący ochronę produktów wprowadzanych do obrotu na skalę międzynarodową i cieszących się powszechną renomą ze względu na cechy konkretnego obszaru geograficznego, z którego pochodzą,

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 84 z 20.3.2014, s. 14.

Wtorek, 6 października 2015

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej, a także opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Handlu Międzynarodowego oraz Komisji Kultury i Edukacji (A8-0259/2015),
- A. mając na uwadze, że produkty rolne o szczególnym pochodzeniu geograficznym posiadające określone cechy lub produkowane za pomocą tradycyjnych metod mogą korzystać z jednolitego systemu ochrony oznaczeń geograficznych na poziomie UE;
- B. mając na uwadze, że według WTO oznaczenia geograficzne są „oznaczeniami służącymi do identyfikacji produktu jako pochodzącego z terytorium jednego państwa członkowskiego bądź regionu lub miejscowości na tym terytorium, w przypadkach gdy jakość, renoma lub inna określona właściwość produktu może być zasadniczo związana z jego pochodzeniem geograficznym”;
- C. mając na uwadze, że tradycyjne produkty europejskie wysokiej jakości oparte na tradycyjnej wiedzy i technikach są dziedzictwem kulturowym Unii i jako takie stanowią istotny do zachowania element życia gospodarczego i społecznego wielu regionów europejskich, ponieważ umożliwiają działalność mającą bezpośrednie odniesienie sposobu życia na szczeblu lokalnym, zwłaszcza na obszarach wiejskich, i przyczyniają się do zwiększenia ogólnej atrakcyjności danego regionu, zachowania lokalnej tożsamości, a także do promowania ich odrębności, z korzyścią dla turystyki, kultury i handlu;
- D. mając na uwadze, że takie produkty mogłyby pomóc w opracowaniu nowych strategii wspierania przedsiębiorczości na szczeblu lokalnym i regionalnym, sprzyjać utrzymaniu infrastruktury oraz rozwojowi nowej wykwalifikowanej siły roboczej związanej z danym terytorium, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich, regionów objętych kryzysem oraz najbardziej zmarginalizowanych, gdyż zatrudnienie w wielu z nich jest zależne od produkcji lokalnej, dającej nowy impuls szkoleniom zawodowym i rzemieślniczym, ściśle powiązanym z rozwojem danego terytorium i okręgów produkcyjnych, przy jednoczesnej ochronie i promowaniu niepowtarzalnej i urozmaiconej spuścizny każdego regionu;
- E. przypomina, że produkty nierolne stanowią integralną część naszej tożsamości i ważny element dziedzictwa kulturowego poszczególnych państw członkowskich; podkreśla, że jednym z głównych wyzwań, z jakimi boryka się ten sektor, jest stopniowy zanik tradycyjnych umiejętności i rzemiosła, oraz że ochrona oznaczeń geograficznych produktów nierolnych może stanowić bodziec do zachowania dziedzictwa kulturowego oraz tradycyjnej wiedzy, a także zagwarantować sprawiedliwe wynagrodzenie producentom, oraz autentyczność i możliwie najszerszą dostępność tych produktów;
- F. mając na uwadze, że renoma oznaczenia geograficznego stanowi wspólne dobro o charakterze niematerialnym, które, w przypadku braku ochrony, może być wykorzystywane bezpłatnie i bez ograniczeń, co prowadzi do zmniejszenia wartości produktu, a nawet utraty tego produktu;
- G. mając na uwadze, że oznaczenia geograficzne mogą mieć wysoki potencjał gospodarczy, a ich odpowiednia ochrona może przynieść znaczne korzyści, w szczególności dla MŚP i regionów UE;
- H. mając na uwadze, że europejskie regiony mogą poszczycić się wielkim bogactwem produktów nierolnych tworzonych w oparciu o tradycyjne standardy i rzemiosło bardzo wysokiej jakości, które przyczyniły się do ich renomy i stanowią integralną część kultury regionalnej i lokalnej;
- I. mając na uwadze, że organy administracji publicznej powinny chronić i promować tradycyjne produkty europejskie wysokiej jakości i ich oznaczenia geograficzne, a na wniosek ze strony sektora prywatnego umacniać ich pozycję;
- J. mając na uwadze, że na jakość, renomę i inne właściwości danego produktu może mieć wpływ jego pochodzenie; mając na uwadze, że pewne praktyki, w tym nieprawidłowe używanie nazw, mogą mieć bardzo szkodliwy wpływ na renomę określonego produktu związaną z jego pochodzeniem;
- K. mając na uwadze, że tradycyjne produkty europejskie będące produktami wysokiej jakości, poszukiwanymi ze względu na te walory, mogą paść ofiarą uzurpatorów na szkodę zarówno konsumentów, jak i producentów;

Wtorek, 6 października 2015

- L. mając na uwadze, że odpowiednia ochrona oznaczeń geograficznych produktów nierolnych na szczeblu europejskim, monitorowanie, kontrola ich stosowania i zwalczanie oszustw pozwoliłyby wykorzystać procedurę podrobienia i uniknąć nieuczciwej konkurencji i oszukiwania klientów;
- M. mając na uwadze, że konsumenci są coraz bardziej zainteresowani nie tylko bezpieczeństwem produktów, ale także ich pochodzeniem, autentycznością i metodami ich produkcji;
- N. mając na uwadze, że konsumentom należy umożliwić dokonywanie świadomych wyborów przy zakupie towarów, umożliwiając im identyfikację pochodzenia i jakości produktów;
- O. mając na uwadze, że obowiązujące ustawodawstwo krajowe chroniące produkty nierolne przewiduje różne poziomy ochrony w poszczególnych państwach członkowskich, co jest sprzeczne z założeniami rynku wewnętrznego i stanowi utrudnienie w skutecznej ochronie tych produktów w Europie i państwach członkowskich, w których nie są one objęte zakresem ustawodawstwa krajowego, co wskazuje na potrzebę wprowadzenia jednolitego systemu ochrony oznaczeń geograficznych w całej UE;
- P. mając na uwadze, że zharmonizowane prawodawstwo europejskie w tej dziedzinie może przynieść Unii Europejskiej wyłącznie korzyści w międzynarodowych negocjacjach handlowych;
- Q. mając na uwadze, że brak unijnego jednolitego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów nierolnych stwarza nieodpowiednią i wysoce niejednorodną sytuację w Europie wynikającą z faktu, że niektóre państwa członkowskie nie oferują konkretnej ochrony, a inne mają różne definicje, procedury i poziomy ochrony w postaci krajowych i lokalnych, sektorowych czy przekrojowych przepisów, zakłócających zarówno harmonijny rozwój wspólnego rynku, jaki i jednolitą ochronę i rzeczywistą konkurencję w warunkach równości oraz mających negatywny wpływ na nie, co uniemożliwia dostarczanie konsumentom właściwych, wiarygodnych i porównywalnych informacji pozwalających im na podejmowanie bardziej świadomych decyzji, a także stanowi przeszkodę w ochronie konsumentów;

Wprowadzenie

1. z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję inicjatywę zorganizowania konsultacji z zainteresowanymi podmiotami na temat ewentualnego rozszerzenia unijnej ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne, a także wyniki konsultacji zakończonych w październiku 2014 r.; opowiada się również za objęciem produktów nierolnych unijnym systemem ochrony opartym na oznaczeniach geograficznych;
2. uważa, że należy stworzyć na szczeblu UE instrument ochrony w ramach obszerniejszej strategii promowania unijnych produktów wysokiej jakości, w oparciu o silniejsze zobowiązanie instytucji unijnych do uznania rękodzielnictwa i produkcji rzemieślniczej za siły napędowe wzrostu oraz zakończenia realizacji wspólnego rynku, wspierając w ten sposób prestiż lokalnej produkcji wytwórczej i rzemieślniczej, wspierając rozwój gospodarki lokalnej i zatrudnienia na danym terenie, rozwijając działalność turystyczną oraz poprawiając zaufanie konsumentów;
3. apeluje do Komisji, by niezwłocznie przedstawiła wniosek ustawodawczy w celu wprowadzenia jednolitego europejskiego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów nierolnych, w następstwie wyników już przeprowadzonych konsultacji z zainteresowanymi stronami, a także dalszych analiz, zapewniając jednocześnie pełne uwzględnienie skutków nowego systemu dla producentów, ich konkurentów, konsumentów i państw członkowskich;
4. podkreśla, że ustanowieniu takiego instrumentu muszą towarzyszyć kampanie informacyjne i komunikacyjne służące zapoznaniu producentów i konsumentów z tym nowym rodzajem oznaczenia geograficznego;
5. jest absolutnie przekonany, że rozszerzenie ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne może mieć liczne pozytywne skutki dla obywateli, konsumentów, producentów oraz dla całej europejskiej tkanki gospodarczej i społecznej;

Wtorek, 6 października 2015

6. uważa, że ten system mógłby w szczególności skuteczniej chronić konsumentów, zwiększyć ich zaufanie do oznakowanych produktów i pomagać im w dokonywaniu bardziej świadomych wyborów przy zakupie produktów, zwiększając przejrzystość i eliminując zamieszanie powodowane mylącymi oznaczeniami i opisami, zwłaszcza jeżeli informacja o istnieniu takiego systemu zostanie skutecznie rozpowszechniona; uważa, że mógłby on także przyczynić się do zwiększenia identyfikowalności i dostarczania większej ilości informacji o jakości, pochodzeniu oraz metodach i warunkach produkcji w związku z coraz większą uwagą przywiązywaną do tych aspektów przez konsumentów;

Korzyści płynące z jednolitej ochrony na szczeblu UE

7. przypomina, że wskazane jest, by UE przyjęła przepisy dotyczące oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych, aby w pełni wykorzystać pozytywne efekty gospodarcze związane z ochroną odrębności i jakości takich produktów, przekazywać konsumentom wiarygodne informacje dotyczące miejsca i metody produkcji oraz chronić wiedzę fachową i miejsca pracy powiązane z tymi produktami;

8. uważa, że takie przepisy mogą pobudzić innowacje w obszarze tradycyjnych procesów produkcji oraz powstawanie nowych podmiotów działających w obszarze produktów tradycyjnych, a także przyczynić się do zrównoważonego charakteru miejsc pracy powstałych na słabo rozwiniętych obszarach, w szczególności dzięki zapewnianiu małym przedsiębiorstwom i mikroprzedsiębiorstwom – będącym źródłem blisko 80 % typowych wytwarzanych lokalnie produktów, które można objąć ochroną w ramach systemu oznaczeń geograficznych – zarówno możliwości zwiększenia sprzedaży za pomocą skuteczniejszej strategii marketingowej, jak i dzięki nakłanianiu ich do bliższej współpracy, zważywszy na zbiorowy charakter systemu;

9. zaznacza, że mogłoby to skutecznie przyczynić się do zwalczania podrabiania wyrobów, nielegalnego wykorzystywania nazwy oznaczenia geograficznego oraz innych nielegalnych praktyk, które oszukują końcowego konsumenta i są szkodliwe zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP legalnie produkujących znakomitą większość towarów, które potencjalnie mogą skorzystać z ochrony, lecz nie mają obecnie prawnych lub finansowych możliwości ochrony swoich interesów, co również szkodliwie wpływa na eksport tych towarów;

10. uważa, że taka ochrona wspiera i ułatwia dostęp do wspólnego rynku i rynków spoza UE produktów europejskiego rzemiosła będących owocem tradycyjnych umiejętności i kompetencji, które przyczyniają się do zachowania cennej wiedzy posiadanej przez całe wspólnoty społeczne i terytorialne oraz stanowią zasadniczy element europejskiej spuścizny historycznej, kulturalnej, gospodarczej i społecznej;

11. uważa, że jednolita ochrona oznaczeń geograficznych w odniesieniu do produktów nierolnych pobudziłaby rozwój technologiczny i gospodarczy na poziomie regionalnym oraz lokalnym poprzez zwiększenie liczby osób zatrudnionych przy produkcji produktów tradycyjnych;

12. podkreśla, że jednolita ochrona oznaczeń geograficznych przyczyniłaby się nie tylko do promowania produktów tradycyjnych, ale również do uznania jakości surowców wykorzystywanych do ich produkcji oraz potrzeby zapewnienia doskonałości na wszystkich etapach procesu produkcyjnego;

13. zwraca uwagę, że oznaczenia geograficzne są dla konsumentów gwarantem jakości produktu i uznania wiedzy fachowej oraz środkiem ochrony producentów;

14. podkreśla, że uznanie ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych i tradycyjnej wiedzy specjalistycznej wysokiej jakości ma charakter zarówno defensywny, jak i ofensywny w ramach wspólnej polityki handlowej i może stanowić skuteczne narzędzie wspierania mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw oraz wytwórców (MŚP) w dziedzinie przeciwdziałania imitacjom i produktom podrobionym oraz zagwarantowania bardziej zrównoważonego pod względem społecznym, gospodarczym i środowiskowym podejścia do rozwoju gospodarczego w UE i poza nią, a także uczciwej konkurencji i ochrony konsumentów, dzięki czemu możliwe będzie skuteczniejsze określenie autentyczności produktu i jego jakości; uważa, że uznanie jednolitej ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych przyczyniłoby się również do budowania kapitału społecznego w regionach produkcji;

Wtorek, 6 października 2015

15. uważa, że jednolity system unijny mógłby poprawić atrakcyjność zawodów związanych z dziedzictwem kulturowym;
16. podkreśla, że zachowanie tradycyjnej wiedzy fachowej i tradycyjnej produkcji może pomóc powstrzymać wyludnianie się i niszczenie obszarów wiejskich oraz odpływ z nich młodych ludzi;
17. podkreśla znaczenie aspektów kulturowych, oświatowych, społecznych i związanych ze zrównoważonym charakterem produktów nierolnych, które zostaną włączone do tego procesu, oraz zwraca uwagę na potrzebę zachowania, przekazywania i rozwoju tradycyjnej wiedzy fachowej i związanych z nią umiejętności, a także wspierania bliższej współpracy z sektorem kreatywnym, między innymi w celu podkreślenia jakości stosowanych materiałów i produktów końcowych; apeluje, aby możliwość użycia nazwy lub logo była dostępna dla wszystkich producentów z danego obszaru, którzy wytwarzają dany produkt we wskazany sposób;
18. podkreśla, że ochrona oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych przyczyni się do utrzymania dziedzictwa kulturowego i artystycznego, jakie stanowią europejskie tradycje lokalne i regionalne;
19. uznaje w tym kontekście kluczową rolę MŚP, które inwestują w wysokiej jakości tradycyjną wiedzę fachową i oferują lokalne zatrudnienie i praktyki umożliwiające szkolenie wykwalifikowanych pracowników, którzy odgrywają główną rolę w przekazywaniu tradycyjnych metod produkcji następnym pokoleniom; uznaje znaczenie inwestowania w kształcenie i szkolenie w tej dziedzinie i zachęca państwa członkowskie do optymalnego wykorzystywania dostępnych unijnych funduszy oraz programów inwestowania w szkolenia zawodowe dla specjalistów biorących udział w produkcji i promowaniu lokalnych i regionalnych, przyjaznych dla środowiska produktów rzemieślniczych i przemysłowych;
20. zachęca państwa członkowskie do wymiany godnych naśladowania praktyk w tworzeniu i wspieraniu inicjatyw mających na celu pobudzenie tradycyjnego sektora rzemieślniczego, co mogłoby z kolei podnieść poziom wiedzy na temat lokalnego dziedzictwa kulturowego i pobudzić rozwój obszarów wiejskich;
21. podkreśla fakt, że dobrze znane oznaczenie geograficzne mogłoby odegrać ważną rolę w promowaniu europejskich szlaków kulturowych;
22. zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o wspieranie międzyregionalnej i międzypaństwowej współpracy i wymiany godnych naśladowania praktyk pomiędzy klastrami produktów nierolnych i powiązаныmi sektorami produkcji;
23. podkreśla wagę oznaczeń geograficznych w szerszym kontekście praw własności intelektualnej jako sposobu ochrony wartości lokalnej, w tym infrastruktury i zatrudnienia, jak i pobudzenia rozwoju regionalnego oraz poprawienia identyfikowalności, przejrzystości i informowania konsumentów;
24. zwraca uwagę, że produkty przemysłowe i rzemieślnicze powiązane ze swoim pochodzeniem lub zakorzenione na swoim terytorium stanowią istotny element życia gospodarczego i społecznego wielu regionów europejskich, ponieważ umożliwiają działalność niepodlegającą delokalizacji i mającą bezpośrednie odniesienie regionalne, zwłaszcza na obszarach wiejskich; podkreśla, że przyjęcie systemu ochrony produktów przemysłowych i rzemieślniczych na szczeblu europejskim, powiązanych ze swoim pochodzeniem lub zakorzenionych na danym terytorium, umożliwiłoby zachowanie oryginalności naszych produktów przemysłowych i rzemieślniczych oraz uniknięcie standaryzacji produkcji;

Stosunki z państwami trzecimi

25. jest zdania, że otwarte wykazy wszystkich produktów, zarówno rolnych, jak i nierolnych, chronionych przez oznaczenia geograficzne, powinny zostać włączone do przyszłych umów handlowych UE z państwami nieczłonkowskimi;
26. uważa, że mogłoby to również mieć pozytywne skutki dla stosunków handlowych, które Unia Europejska utrzymuje lub negocjuje z krajami trzecimi, co pozwoliłoby UE objąć europejskie produkty nierolne równorzędną ochroną również w ramach międzynarodowych negocjacji handlowych;

Wtorek, 6 października 2015

27. uważa, że rozszerzenie ochrony oznaczeń geograficznych UE na produkty nierolne umożliwiłoby pobudzenie eksportu europejskiego i zdobycie udziałów w rynku, a jednocześnie zapewniłoby tym produktom międzynarodowe uznanie oraz umożliwiło budowanie wizerunku wysokiej jakości i renomy za pośrednictwem handlu i w ramach negocjacji handlowych;

28. uważa, że ochrona oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych na szczeblu UE wzmocniłaby pozycję UE w WTO, gdzie UE domaga się podniesienia standardowego poziomu ochrony, oraz że ochrona ta mogłaby pozytywnie wpłynąć na wznowienie dyskusji na temat utworzenia wielostronnego rejestru oznaczeń geograficznych w ramach dauhańskiej agendy rozwoju, co jest całkowicie zgodne z porozumieniem w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej;

29. uważa, że ochronie oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych musi towarzyszyć skuteczniejsza strategia na rzecz ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej w państwach trzecich, tak by usprawnić narzędzia przeciwdziałania imitacjom i produktom podrobionym;

30. uważa, że jednolita ochrona oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych w UE mogłaby być korzystna podczas negocjowania umów handlowych z krajami trzecimi, a także podkreśla, że niektórzy z naszych kluczowych partnerów, jak Indie i Chiny, już wprowadzili takie systemy ochrony oznaczeń geograficznych;

31. apeluje do Komisji o uwzględnienie w przyszłym komunikacie na temat strategii UE w zakresie handlu i inwestycji spójnej i dobrze przygotowanej strategii dotyczącej wszystkich oznaczeń geograficznych, gwarantującej ich poszanowanie i uznanie;

32. jest zdania, że rozszerzenie ochrony oznaczeń geograficznych na produkty nierolne mogłoby przyczynić się do wzmocnienia i zapewnienia większej spójności w tej kwestii pozycji UE na poziomie międzynarodowym, zarówno w obszarze dwustronnych jak i wielostronnych negocjacji handlowych, a ostatecznym celem powinno być zapewnienie wysokiego poziomu ochrony poza UE wszystkich europejskich produktów o wysokiej jakości; jest zwłaszcza zdania, że zarówno produkty rolne, jak i nierolne chronione oznaczeniem geograficznym powinny zostać w pełni uwzględnione w negocjacjach nad przyszłymi umowami handlowymi UE; uważa, że ogólnounijny system oznaczeń geograficznych wspierłby ekspansję handlową i ułatwił prowadzenie wspólnych kampanii promocyjnych poza UE;

Zasady ogólne

33. podkreśla wagę oznaczeń geograficznych jako ważnego narzędzia poprawienia identyfikowalności i przejrzystości oraz lepszego informowania konsumentów i umocnienia roli regionów i gmin UE w ramach bardziej zrównoważonego pod względem społecznym i środowiskowym podejścia do rozwoju gospodarczego, a także podkreśla kluczową rolę tych oznaczeń w polityce handlowej UE;

34. wyraża przekonanie, że system ten musi opierać się na najlepszych praktykach oraz przejrzystych i niedyskryminujących zasadach oraz że może być skutecznym narzędziem w walce z kopiowaniem i podrabianiem produktów oraz w zapewnieniu bardziej zrównoważonego podejścia do rozwoju gospodarczego wewnątrz UE i poza nią, z punktu widzenia gospodarki, społeczeństwa i środowiska, a także w dążeniu do poprawy ochrony konsumentów;

35. apeluje do Komisji o wykorzystanie doświadczeń nabytych w sektorach rolnym i spożywczym, aby stworzyć system oparty na najlepszych praktykach i niedyskryminacyjnych zasadach, a także przejrzysty, skuteczny, sprawny i pozbawiony zbędnych obciążeń administracyjnych oraz odstraszać kosztów dla producentów dobrowolnie decydujących się na zarejestrowanie danego produktu w systemie oznaczeń geograficznych; jest ponadto zdania, że taki system powinien zapewniać rygorystyczną kontrolę i możliwie największą przejrzystość oraz zawierać stosowne metody postępowania w przypadku oszustw; w związku z tym apeluje do Komisji o zastosowanie niesektorowego podejścia do każdego systemu ochrony;

36. jest zdania, że nowy system, podobnie jak miało to miejsce w przypadku produktów rolno-spożywczych, powinien stanowić intuicyjnie postrzeganą gwarancję dla konsumentów poszukujących produktów wysokiej jakości pod względem autentyczności i pochodzenia, które są zdecydowanie powiązane z danym obszarem geograficznym i dla których przedstawiono wiarygodne i jasne informacje; wyraża przekonanie, że skuteczność takiego jednolitego europejskiego systemu ochrony oznaczeń geograficznych zależna będą od tego, czy wszystkie niezbędne informacje dotrą do producentów i konsumentów; podkreśla, że system musi być przejrzysty i dawać dostępną ochronę, ponieważ ma to podstawowe znaczenie dla zaufania konsumentów i producentów;

Wtorek, 6 października 2015

37. uważa, że na mocy nowych ram prawnych UE dotyczących przetargów system certyfikacji jakości oraz pochodzenia produktów mógłby być użyteczny dla organów zamawiających w kwestiach związanych ze specyfikacjami technicznymi, certyfikacją oraz kryteriami udzielenia zamówienia, w szczególności na poziomie lokalnym i regionalnym;
38. apeluje, aby produkty te stanowiły punkt centralny projektów rozwoju regionalnego, projektów badawczych i innowacyjnych oraz programu Horyzont 2020 i funduszy spójności;
39. jest zdania, że spójny, prosty, przejrzysty i nieuciążliwy pod względem biurokratycznym i finansowym unijny system ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych, dostępny zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw, umożliwiłby UE zapewnienie równego poziomu ochrony dla takich produktów europejskich poza UE w ramach międzynarodowych negocjacji handlowych oraz byłby źródłem znacznej przewagi podczas negocjacji dwustronnych umów o wolnym handlu z partnerami handlowymi UE, jak i na szczeblu wielostronnym w ramach WTO;
40. wyraża opinię, że utworzenie systemu jednolitej ochrony oznaczeń geograficznych dla produktów nierolnych na szczeblu UE, który obejmowałby wspólne definicje, procedury i koszty rejestracji, zakres ochrony i środki egzekwowania oraz powołanie wiarygodnego organu odpowiedzialnego za podejmowanie decyzji o przyznaniu statusu produktu nierolnego z oznaczeniem geograficznym uznawanym na szczeblu UE, a także nie obniżał standardów ochrony obowiązujących już w piętnastu państwach członkowskich, stanowiłoby najlepszy sposób na podniesienie skuteczności zarówno w UE, jak i w ramach negocjacji z krajami trzecimi;

Zakres

41. potwierdza, że związek z terytorium jest niezbędny, żeby móc zidentyfikować odpowiednią wiedzę i określić jakość, autentyczność i cechy produktu;
42. opowiada się za obszerniejszą definicją, która pozwoliłaby uznać powiązanie między produktem a obszarem geograficznym objętym oznaczeniem geograficznym; jest zdania, że system ochrony na szczeblu UE powinien mieć poszerzony zakres i obejmować także nazwy niegeograficzne, które są jednoznacznie kojarzone z danym miejscem;
43. uważa, że do systemu ochrony należy włączyć znaki i symbole nietekstowe, związane jednoznacznie z danym regionem;
44. podkreśla, że oznakowanie/znak zapewniający rozpoznawalność/znak jakości/logo w przypadku oznaczeń geograficznych produktów nierolnych powinien być prosty, łatwo rozpoznawalny, powinien odzwierciedlać regionalną lub lokalną tożsamość danego produktu i powinien być napisany przynajmniej w języku pochodzenia produktu i w języku kraju importu;
45. podkreśla, że niektóre oznaczenia, takie jak nazwy rodzajowe czy homonimiczne oznaczenia geograficzne, muszą zostać wyłączone z zakresu ochrony oznaczeń geograficznych; dodaje w tym kontekście, że odstępstwa od art. 6 ust. 1, 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 w sprawie oznaczeń geograficznych produktów rolnych mogą służyć za przykład;

Proces rejestracji

46. opowiada się za obowiązkowym procesem rejestracji, aby zapewnić większe bezpieczeństwo, w szczególności w odniesieniu do wykonywania praw w razie sporu; wzywa Komisję do zaproponowania najefektywniejszego, najprostszego, najbardziej użytecznego i najłatwiej dostępnego mechanizmu rejestracji produktów, a także do zagwarantowania, aby system ten umożliwił niedrogą, prostą i przejrzystą rejestrację, modyfikację i anulowanie procedur, oferując zainteresowanym podmiotom gwarancje prawne; wzywa Komisję do przeprowadzenia szczegółowej oceny w celu ograniczenia do minimum obciążeń finansowych i administracyjnych nakładanych na zainteresowane podmioty;

Wtorek, 6 października 2015

47. podkreśla, że systemowi takiemu powinno towarzyszyć utworzenie jednolitego europejskiego standardowego publicznego rejestru produktów nierolnych objętych ochroną oznaczenia geograficznego z myślą o wspieraniu produktów rzemiosła oraz informowaniu i ochronie zarówno konsumentów, jak i producentów, przy czym należy unikać zbędnego obciążenia administracyjnego;

48. podkreśla również, że taki system powinien charakteryzować się przekrojowym podejściem, aby zoptymalizować skutki gospodarcze i społeczne, a także znacząco zwiększyć istniejący związek między produktami a terytorium ich pochodzenia oraz poprawić przejrzystość, żeby zwiększyć wiarygodność i autentyczność produktu oraz zagwarantować jego pochodzenie i przyczynić się do poprawy jego identyfikowalności; podkreśla potrzebę regularnego weryfikowania po przyznaniu chronionej nazwy pochodzenia, czy kryteria konieczne do uzyskania tego statusu są stale przestrzegane;

49. uważa, że rejestracja powinna przebiegać w dwóch etapach: po pierwsze, kontrole na miejscu prowadzone przez władze krajowe lub regionalne, aby upewnić się, że nic nie wpływa negatywnie na charakterystykę produktu; po drugie, należy wprowadzić jeden wspólny europejski system rejestracji, aby zapewnić zgodność ze wspólnymi kryteriami na całym obszarze UE;

50. proponuje, aby w tym kontekście Komisja zbadła również możliwość przeniesienia uprawnień w zakresie rejestracji oznaczeń geograficznych produktów rolnych do Urzędu Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (OHIM); proponuje, by systemem tym na szczeblu unijnym zarządzał OHIM;

51. podkreśla, że system ten powinien ograniczać koszty i obciążenia administracyjne dla przedsiębiorstw, a jednocześnie oferować wystarczające gwarancje konsumentom oraz pomagać im w dokonywaniu bardziej świadomych wyborów przy zakupie produktów;

52. uważa, że taki system powinien pozostawić inicjatywę tworzenia oznaczeń geograficznych zainteresowanym przedsiębiorstwom, w szczególności w zakresie określania specyfikacji odpowiadającej poszczególnym oznaczeniom geograficznym;

53. uważa, że należy zastosować elastyczne podejście do kryteriów zawartych w specyfikacji produktu, aby umożliwić, a nawet wspierać ewolucję procesu produkcji i przyszłych innowacji oraz sprzyjać im, pod warunkiem, że nie wpłynie to na jakość i autentyczność produktu końcowego;

54. uważa, że w specyfikacji należy zawrzeć przynajmniej następujące kryteria: wykorzystane surowce, opis procesu produkcji, dowód powiązań z danym obszarem, aspekty dotyczące społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

55. proponuje, by producenci, ich stowarzyszenia i organizacje branżowe byli głównymi podmiotami uprawnionymi do zwrócenia się o rejestrację oznaczeń geograficznych produktów nierolnych;

56. uważa, że można zwrócić się do producentów o to, by wnieśli swój wkład w celu uzyskania oznaczenia geograficznego, pod warunkiem że będzie to wkład w formie jednorazowej płatności, że będzie on sprawiedliwy w stosunku do ponoszonych kosztów i stosowany w jednolity sposób w całej UE;

Środki kontrolne

57. uważa, że należy również przewidzieć niezbędne środki skutecznego wdrożenia ochrony, którą dawałby taki instrument, niezależnie od dróg dystrybucji zastosowanych w przypadku uzurpacji; podkreśla konieczność zagwarantowania odpowiednio wysokiego poziomu ochrony oznaczeń geograficznych na rynku cyfrowym;

58. podkreśla znaczenie kontroli jakości w świetle znacznych różnic, jakie występują między producentami produktów rolnych i nierolnych (np. liczba producentów);

59. opowiada się ponadto za wprowadzeniem systemu inspekcji, stwierdzania naruszeń i nakładania sankcji, służącego do kontroli oznaczeń geograficznych produktów wprowadzanych do obrotu w Europie;

Wtorek, 6 października 2015

60. jest zdania, że w celu jak najlepszej ochrony oznaczeń geograficznych produktów nierolnych zakaz nieprawidłowego stosowania oznaczenia geograficznego nie powinien ograniczać się do ryzyka wprowadzenia w błąd opinii publicznej lub czynów nieuczciwej konkurencji, także w przypadku wyraźnego podania prawdziwego miejsca pochodzenia produktu; w tym kontekście proponuje, aby rozszerzyć zakres dodatkowej ochrony przewidzianej w art. 23 porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS), pierwotnie przewidzianej dla win i wyrobów alkoholowych, na oznaczenia geograficzne produktów nierolnych;

61. sugeruje wprowadzenie otwartej dla zainteresowanych stron procedury umożliwiającej zgłoszenie sprzeciwu wobec rejestracji oznaczenia geograficznego;

62. uważa, że mogłoby to ułatwić wprowadzenie skutecznego i jednolitego mechanizmu nadzoru, dając w ten sposób konsumentom i producentom szansę na chronienie się przed zjawiskiem podrabiania towarów, imitacjami i innymi nielegalnymi praktykami;

Spójność z wcześniej przyjętymi aktami prawnymi

63. uważa, że należy zapewnić spójność oznaczeń geograficznych z uprawnieniami, które już obecnie wiążą się z danym produktem, oraz że należy wziąć pod uwagę obecne najlepsze praktyki na szczeblu krajowym i lokalnym w UE;

64. podkreśla, że relacja między znakami towarowymi a oznaczeniami geograficznymi musi zostać jasno zdefiniowana, aby uniknąć konfliktów;

65. sugeruje, aby stosować zasady regulujące relację między znakiem towarowym a oznaczeniem geograficznym produktów rolnych do ochrony oznaczenia geograficznego produktów nierolnych;

66. proponuje, by w przypadku państw członkowskich stosujących już środki ochronne umożliwić wprowadzenie odpowiedniego okresu transpozycji, dopuszczając jednocześnie stosowanie uzgodnień przejściowych umożliwiających współistnienie dwóch systemów przed stopniowym przejściem na mechanizm UE;

o

o o

67. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
